

си, да увеличава приятелскитѣ и търговскитѣ сношения и, по тоя начинъ, да приготвя бѣдащия съюзъ, който прѣдвижда Миятовичъ. Не чрѣзъ нападение на своитѣ бѣдащи съюзници, тя ще достигне своята цѣль. Ако швейцарцитѣ, които сж заобиколени отъ велики държави, желаючи да ги завладѣятъ, да сж запазили своята свобода, то е за това, че тѣ всѣкога сж биле въ съюзъ по между си, като сж поддържали програмата, която вкратко се заключава въ нѣмското название на тѣхното съюзно господарство, *Eidgenossenschaft*, което значи „клетвенний съюзъ“. Нека юго-славянскитѣ народи подражаватъ на швейцарцитѣ, и както въ Бѣлградъ, тѣй и въ Софий, само едната мисль за братоубийствена война трѣбва да се счита за прѣстѣпление.

— Въ рѣчъта, произнесена въ Единбургъ на 17 ноемврий 1885 година, Гладстонъ, така се изказалъ за щомъ наченатата тогава българо-сърбска война. „Тая война е вещь прискърбна. Да гледашъ, че тѣзи страни се подхвърлятъ на рискъ и отговорностъ за внасяне оружје и проливане крѣвъ на родственни народи, съ които тѣ сж свързани съ въспоминания за дълговѣчно робство и унижение, които тѣ търпѣли заедно; да гледашъ тая война, съ нищо не прѣдизвикана и така прѣслѣдуема, — съставлява едно отъ най печалнитѣ зрѣлища, които азъ съмъ срѣщалъ!“

№ 6. Положението на Македония.

Тука азъ събрахъ извлечения изъ корреспонденциитѣ, които могатъ да дадатъ понятие за съврѣменното положение на Македония.

Единъ отъ моитѣ корреспонденти, който дълго врѣме живѣлъ въ Македония и е посѣтилъ всичката тая страна, ми пише, по въпроса за тамошнитѣ националности, слѣдующето:

„Ето прѣди всичко свѣдѣнията, които сж заимствовани отъ брошюрата на Офейкова, озаглавена *Македония*; тѣ сж събрани отъ всички църковни македонски общини и не могатъ